Assistenten

Assistenten

socialt drama

av Christian Lanciai *(2005)*

Personerna :

chefen
assistenten (Arnold)
Bergström
hans fru
en rättsordförande
en advokat
inspektör Karlsson, polis
Tjurögat, ledare för MC-gänget
Skitarslet
Dracula
Ägget
Frodo
en kommissarie

andra medlemmar av MC-gäng och hippies

Handlingen äger rum någon gång någonstans i vår tid.

Copyright © Christian Lanciai 2005

Akt I scen 1. Ett trist kontor.

chefen Vi har inte råd att gå på bluffar. Det måste ni väl förstå, assistenten.
assistenten Men om han inte bluffar?
chefen Eftersom risken finns att han bluffar, och då är det troligt att han bluffar, måste vi ta för givet att han bluffar. Ni måste göra det klart för honom, assistenten. Det här är ett försäkringsbolag med anor och renommé. Här bluffar man inte.
assistenten Men hans fru bråkar och är helt övertygad och är djupt olycklig för att vi inte tror på hennes mans bluff och ger sig inte i sina försök att övertyga oss.
chefen Fruar är såna. Naturligtvis står de i maskopi med varandra. Antingen gör de det, eller så har hon gått på sin makes bluff.
assistenten Hon blir bara kränkt vad jag än säger.
chefen Ni är ännu ung, assistenten. Ni har mycket att lära er. Ni har fått det här fallet på er lott för att lära er en läxa av försynen om hur man inte går på bluffar och ändå smeker kunderna medhårs så att man behåller dem. Se det som en läxa i diplomati.

assistenten De kommer hit nu när som helst. Jag vet verkligen inte vad mer jag kan ha att säga henne. Jag vill ju inte heller krossa hennes hjärta.
chefen Låt bli det då. Bara håll stilen, så går allting bra. *(en dörr går)*
assistenten Här kommer dom!
chefen Det är bra. Ta väl hand om dem. *(smiter)*
assistenten Typiskt chefer. De tvår sina händer och smiter och lämnar omöjliga direktiv efter sig. Hyckleriet blir nästan omänskligt till slut. 'Håll bara masken, så går allting bra,' säger han medan vi lever på klienternas elände och bara kan åtgärda det med att förvärra det. Nåväl, chefen, det är din politik. *(Det knackar.)* Kom in!
(Ett medelålders par kommer in i övre 50-årsåldern, hon en typisk satt hemmafru och han en ömkansvärd beskedlighet. Man kan inte tro något ont om någon av dem. Båda är fullständigt vanliga.)

Jag trodde vi hade gjort situationen klar för er, fru Bergström. Vi kan inte sträcka oss längre enligt de regler som gäller.
frun Vi måste insistera. Det blir värre för varje dag. Han kan omöjligt sköta ett arbete längre.
assistenten Han är i sina bästa år, är fullt frisk, är helt utan sjukdomar och handikapp. Ingen läkare har funnit något fysiskt fel på er man, fru Bergström. Är det inte så, herr Bergström?
Bergström (beskedligt) Om ni säger så så är det väl så.
frun Ni måste förstå. Han kan ju inte greppa något längre. Han kan inte utföra något då han en minut senare har glömt allt vad det handlade om. Han är menlösare än ett barn.
assistenten Vi måste vidhålla att han är fysiskt friskförklarad och har alla krafter i behåll. Att vara disträ räcker inte för att få ut en sjukförsäkring. Ingen psykiater kan förklara honom tokig då han i allt fungerar som han ska. Ni kommer ingen vart, fru Bergström, med era försök att nedvärdera er man för att få ut hans försäkring. Tycker ni inte själv, herr Bergström, att er fru försöker underminera ert människovärde?
Bergström Om ni säger så så är det väl så.
frun (reser sig förtvivlad) Ni förstår inte hur det fungerar. Men en dag skall ni förstå det, när det är för sent! Kom, Viktor! Alla myndigheter är som kvävande stenväggar!
assistenten (reser sig alert och öppnar dörren för dem) Välkommen igen, fru Bergström, med er make, men ni måste förstå att vi måste följa våra regler.
frun Ni följer dem i blindo till döds för andra eller för er själv.

(går i vredesmod)

assistenten Det lät nästan som en förbannelse. Nåväl, hon måste väl spela sin roll till slut. Eller tror hon verkligen själv på sin makes bluff? Vi får se. Det blir alltid en fortsättning på alla försäkringsärenden.

(stänger dörren och sätter sig åter vid sitt arbete vid skrivbordet)

Scen 2. Ett enkelt vardagsrum i ett enkelt hem.

frun Hur skall jag få dem att fatta? Och hur skall jag helt kunna övertyga mig själv? Tänk om han verkligen spelar teater? Gud vet att vi behöver de pengarna så labil som jag själv är. Det finns bara ett sätt att övertyga försäkringsbolaget och mig själv. Jag måste ta en risk, en dödlig risk. – Viktor, det är dags för min insulinspruta.
Bergström (blid, ser på TV) Ja, älskling. *(reser sig och hjälper frun med en injektion)* Känns det bra nu?

frun Ja, min vän, mycket bättre. Det är plågsamt att jag skall vara beroende av dig för min diabetes.
Bergström Det är en baggis. Allt är en baggis.
frun (på avstånd bakom honom) Du kan återgå till ditt TV-program. *(Bergström sätter sig lydigt framför TV-n.)* Han är världens snällaste man och from som ett barn. Det är omöjligt att misstänka honom om något. Naturligtvis måste försäkringsbolaget tvivla, men tyvärr är det sant, alltför sant! *(går ett stycke bort och sätter sig i en soffa.)* Älskling, jag tror det är dags för min medicin.
Bergström (helt oskyldigt) Ja, älskling. *(reser sig genast och hjälper frun med injektionen)* Det tar bara en sekund. Det går över genast.
frun Ja, älskling. Du är snäll som hjälper mig.
Bergström Naturligtvis hjälper jag dig när du ber om det.
frun Tack, min vän. Du kan gå tillbaka till TV-n nu. *(Han gör så.)*

Ser ni nu, herr försäkringstjänsteman? Han mindes inte ens att han just gett mig en injektion! Men ni skulle ändå inte tro mig. Ni skulle ändå tro att han bluffade. Ni kräver alltid säkerhet. Nå, säkerhet är vad ni skall få. – Älskling, jag tror det är dags för min medicin.
Bergström (reser sig genast från TV-n) Ja, älskling. *(hjälper henne med injektionen)* Det gör inte ont. Bra att du håller koll på tiderna. Själv skulle jag bara glömma det.
frun Ja, älskling, du skulle aldrig kunna påminna mig. Men du är snäll som ställer upp vad jag än ber om.
Bergström Det skulle bara fattas annat.
frun Sätt dig nu framför TV-n igen och njut av ditt sportprogram. *(Han gör så.)*

Behöver ni mera bevis? Hans minne varar inte ens en minut. Det är inget fel på hans mentala resurser, han vet ju vem han är och vem jag är, han har hela sin identitet och sitt stora minne i behåll, men hans närminne är helt som bortblåst. Man skulle kunna be honom om vad som helst, och han skulle inte ha något minne alls av det efteråt. Fråga inte mig hur han blev sådan. Var det av för mycket TV-tittande? För enkelriktat liv med för rigida rutiner? Jag vet inte. Ingen vet. Ingen kommer någonsin att få veta. Det enda vi vet, och det är det bara jag som fattar, är att han är fullständigt väck när det gäller närminnet. Det är bara tomhetens vackra fasader kvar av honom. Han vet ingenting om vad han gör längre. – Älskling, jag tror det är dags för min medicin.
Bergström (reser sig genast från TV-n) Kommer. *(hjälper henne med sprutan)* Det går över genast. Tur att du har mig i närheten.
frun Ja, älskling, vad skulle jag göra utan dig?
Bergström Du skulle nog glömma dina mediciner.
frun Tror du det?
Bergström Det är lättare att bli injicerad av andra än att göra det själv.
frun Tack för att du hjälper mig.
Bergström Ingen orsak. *(går tillbaka och sätter sig framför TV-n.)*
frun Där ser ni. Han har gett mig en dödlig insulindos och är inte ens medveten om det. Försäkringsbolaget skall väl fatta det när jag är död, men då är det för sent. Jag känner redan hur min kropp sjunker hän mot dödlig koma. Kom, död och befria mig från mitt liv som oduglig hustru åt en förtidsdement man, som jag aldrig kunde övertyga världen om att var livsfarlig genom sitt handikapp, oskyldigt men dödligt livsfarlig. *(slocknar. Bergström fortsätter beskedligt att titta på TV och märker ingenting.)*

Scen 3. Kontoret.

chefen Du har skött fallet bra, och vi är nöjda med dig. Får jag nu veta alla detaljer i utredningen, men försök fatta dig kort.
assistenten Bergström kontaktade myndigheterna så fort han märkte att hans hustru var död. Hon tycktes helt omärkligt ha somnat in i sin soffa i sin diabetes som hon lidit av i ett antal år. Många diabetiker dör på det sättet, och ofta upptäcks det inte förrän efter veckor, om de levt ensamma. Mannen synes ha märkt vad som hänt efter någon timme och verkade helt naturligt bestört över det inträffade. Hans reaktioner verkade helt naturliga. Men när den avlidna undersöktes påfanns dödsorsaken ha varit en kraftig insulinchock. Mannen medgav att han brukat ge henne hennes injektioner regelbundet vid hennes egen uppmaning, men denna gång synes han ha gett henne fyra injektioner på en gång. Hon kunde inte ha överlevt. Tre kanske, men aldrig fyra. Mannen verkade helt omedveten om att han gett henne fyra injektioner och upprepade envist att han bara gav henne injektioner när hon bad om det. Det förefaller orimligt att hon skulle ha bett om samma injektion fyra gånger.
chefen Och resultatet?
assistenten Mannen sinnesundersöktes och påfanns lida av brister i närminnesfunktionerna varför han intagits på vårdhem på livstid, då han omöjligt kan klara sig ensam. Han verkar helt nöjd med beslutet och sitter nu på hemmet och tittar mest bara på TV foglig som ett lamm.
chefen Vad tror du om saken?
assistenten Risken är att hustrun hade rätt och bad honom om fyra injektioner för att både testa honom och få bevis för att han verkligen led av närminnesförlust för att sedan kunna framlägga detta för oss. Tyvärr strök hon med på kuppen, så vi kan aldrig med säkerhet få veta. Hon hade ingen livförsäkring, och mannen behöver oss som klient inte längre då han tagits om hand av andra myndigheter. Fallet är avslutat.
chefen Ja, det är det, och det är bara att glömma det. Bra gjort, assistenten. Vi slapp vidare bekymmer med damen.
assistenten Ja, chefen. *(Chefen går.)*

Och ändå ligger fallet kvar i mitt minne som ett olöst problem och en enastående möjlighet. Han hade ingenting att leva för, och hans hustru var bråkig. Han kan ha genomfört en bluff så mästerligt och konsekvent att han med sin demens som ursäkt kan ha mördat sin hustru. Han blev av med ett rivjärn, en diabetisk bråkmakerska, ett problem som störde friden för honom när han bara ville vara i fred och titta på TV. Kan man bluffa så mästerligt och finna sig i en förödmjukelse på livstid för att genomföra den? Enda alternativet vore att han verkligen av okänd anledning tappat sitt närminne, så att han av misstag mördat sin hustru på hennes uppmaning. Vad förefaller mera troligt? Utan tvekan bluffen.

Och här öppnar sig de fantastiska möjligheterna. Även jag har en hustru som är mig till hinders, då jag i allt vad jag gör i livet hela tiden måste ta hänsyn till henne och vika för henne. Hon är visserligen mild och god och vacker, jag älskade henne verkligen när vi gifte oss, men vi kan aldrig få barn.

Om jag då väljer att ta på mig en roll för att befria mig från tvångströjan av mitt dödligt inrutade liv måste den rollen genomföras absolut konsekvent utan att jag någonsin får begå något misstag. Kan jag genomföra ett sådant oerhört rollspel? Frestelsen är oemotståndlig, och för en perfekt försäkringstjänsteman är allting möjligt.

Akt II scen 1. Rätten.

ordf. Får vi be ombudet redogöra för fallet.
advokaten (reser sig) Fakta i saken är enkla och självklara, och allt kan bekräftas av inspektör Karlsson här som representant för polisen. Mitt i natten klev frun ur sängen för att gå på toaletten, som låg en halvtrappa upp. Hon hade precis gått dit när maken stördes av hennes utrop och buller. Han rusade genast efter och blev utanför toaletten hårt nedslagen med ett hårt föremål och slog huvudet illa mot en spegel i fallet, som krossades. När han vaknade upp fann han hustrun mördad i badrummet. Förmodligen hade det bara varit en vanlig inbrottstjuv som varit ovanligt hård i nyporna.
inspektör Karlsson Polisen har kunnat bekräfta varje detalj i händelseförloppet. Det råder inga tvivel om saken.
ordf. Har tjuven åkt fast?
Karlsson Tyvärr har vi inga spår av honom då han inte lämnade några fingeravtryck efter sig och tog med sig mordvapnet.
ordf. Blev någonting stulet?
Karlsson Ingenting. Inbrottstjuven blev antagligen överraskad direkt vid intrånget av fruns toalettbesök.
ordf. Varför är maken inte här?
advokaten Komplikationer till följd av svår chock och troligen kronisk hjärnskada. Han kommer att repa sig fysiskt men troligen aldrig återfå sitt närminne.
ordf. Vilket innebär?
advokaten Avsked från tjänsten med livränta under ständig hälsokontroll.
Karlsson Även vi i polisen ämnar hålla honom under uppsikt i hopp om att kunna spåra mördaren.
ordf. Det rör väl sig om dråp?
Karlsson Ja.
ordf. Något hopp?
Karlsson Vårt enda spår är den skadade, som kan ha sett tjuven, om han bara skulle kunna minnas det.
ordf. Hur lyder prognosen för sådana fall?
advokaten Det finns ingen prognos, då varje fall av närminnesförlust är individuellt och oförutsägbart. Den lidande kan när som helst återfå hela närminnet plötsligt, och han kan förbli utan det för resten av livet.
ordf. Hurdant blir hans liv i sådant fall?
advokaten Varje morgon när han vaknar måste han informeras om vem han är och var han är och om det viktigaste i hans liv efter chocken.
ordf. Så han minns allting före chocken?
advokaten Kristallklart.
ordf. Desto viktigare då att han dagligen orienteras om sitt tillstånd. Jag kan väl lita på att hans ombud och polisen tillgodoser detta?
Karlsson Som jag sade, det ligger i polisens intresse.
advokaten Han är skyddad för resten av sitt liv och kan aldrig komma i besvärligheter. Skyddsnätet kring sådana fall är perfekt.
ordf. Tack, mina herrar. Då lägger vi ärendet till handlingarna. Ni kan gå. *(klubbar. Alla bryter upp.)*

Scen 2.

Karlsson Hur står det till, Arnold?
Arnold Tack, litet omtumlad, annars är det bra.
Karlsson Har du hämtat dig efter chocken?
Arnold (tveksam) Jag tror inte det.
Karlsson Nej, det tror *jag* det.
Arnold (misstänksam) Vem är ni?
Karlsson Inspektör Karlsson. Kommer du inte ihåg?
Arnold Men ni är civilklädd.
Karlsson Det är alla poliser som arbetar med känsliga uppdrag. Arnold, vi vill väldigt gärna sätta åt den som mördade din fru.
Arnold Jag vet ju inte vem det var. Jag såg ju honom aldrig.
Karlsson Du måste ha sett honom. Där fanns en spegel, som du föll in i. Även om han tog dig bakifrån måste du ha sett honom i spegeln.
Arnold Jag kommer inte ihåg.
Karlsson Det är lätt för dig att säga. Med den frasen kan du leva fri från ansvar resten av ditt liv och göra vad du vill och komma undan med det. Det är det som gör dig så intressant. Du har papper på att vara utan närminne till följd av chocktraumat vid din hustrus död med påkommen hjärnskada samtidigt. Men den där spegeln trängde aldrig in i hjärnan på dig, Arnold. Jag har en annan teori.
Arnold Är du här bara för att trakassera mig?
Karlsson Nej, Arnold, jag är här bara för att hjälpa dig på traven. Vi behöver dig. Glöm det där om en annan teori. Antag, jag säger bara antag, att du genom dina erfarenheter som försäkringstjänsteman upptäckt vilka möjligheter och friheter det kunde ge om man kunde bli medicinskt stämplad som utan närminne. Antag att dråpet på din fru var en iscensättning så att du kunde undfå detta handikappsprivilegium. Antag att du inte led av närminnesförlust alls men bara spelade ett rollspel. Du behöver inte svara. Jag accepterar ditt rollspel vare sig det är falskt eller äkta. Du är juridiskt fri från ansvar och slipper arbeta mer i ditt liv. Enda kruxet är att du aldrig slipper övervakning. Polisen och vården måste oavbrutet kontrollera dig så att du inte gör något dumt, i misstag eller avsikt.
Arnold Vad vill du egentligen?
Karlsson Jag vill bara sätta fast skurkar. Du är ingen skurk. Du är juridiskt rentvådd från all delaktighet i din hustrus död genom ditt förståndshandikapp. Men jag vill att du hjälper oss sätta fast verkliga skurkar.
Arnold Hur då?
Karlsson Led oss till dem. Sök upp dem. Umgås med dem. Ange dem. Du klarar dig alltid. Vem som helst kan lita på dig som känner ditt handikapp som gör dig fullständigt ofarlig då du genast måste glömma allt. Din fru knarkade. Det visste du kanske inte?
Arnold Nej, det visste jag inte.
Karlsson Hon hade drogaffärer och drogbekanta och kanske smugglade och levererade själv. Hennes kontakter var sådana vi aldrig kan sätta åt. Men vi kan nå dem genom dig.
Arnold Vad vill ni jag skall göra?
Karlsson Hämnas din hustrus död. Jag skall sätta dig på spåren. Naturligtvis har du redan glömt allt vad vi här har sagt.
Arnold Jag kan inte komma ihåg någonting efter min hustrus död.
Karlsson Just det. Bara gör som vi säger. *(leder honom ut under fortsatt intimt samtal.)*

Scen 3. Hos *Hell's Angels.*

ledaren Vad vill den där tokfan här?
Skitarslet Det vete fan. Jag tror han bara är här för att spionera.
ledaren Det är väl bara att kicka ut honom då.
Dracula Låt oss höra honom först. Kanske han kan ge oss ett och annat tips om polisen.
ledaren Vad vet du om honom, Dracula?
Dracula Att han är en skum figur. Han var en ordentlig försäkringsagent, en perfekt knegare, när hans fru blev mördad under mystiska omständigheter som gav honom en knäpp för livet med handikappspension och skyddstillsyn av både polisen och vårdligan, så han står i ständig kontakt med polisen, som har någon hållhake på honom och som kanske skickat hit honom för att pejla oss, men i så fall kan vi använda honom andra vägen.
ledaren Är han en knäppgök?
Dracula Jag tror inte det.
ledaren Vad tror ni andra?
ägget Ge honom en chans. Vi saknar underhållning här.
ledaren Du sa det. Får vi se hur han ser ut.

(Arnold blir inhämtad.)

Hej du, din Svensson, vad fan gör du här?
Arnold Jag önskar jag visste det själv. Av någon anledning tror jag polisen skickade mig hit för att de tror min hustru knarkade och hade affärer med er, men jag vet ingenting själv och fattar ingenting av vad polisen säger eller vill med mig. Så jag vill helst komma ifrån alltihop. Vet ni hur man kan fixa mig ut ur samhället?
ledaren Dracula här säger att du går på livränta till följd av en sorts handikapp i hjärnan. Du vill väl behålla din pension?
Arnold Min frus död gav mig en präktig summa genom hennes livförsäkring, så jag klarar mig nog vad som än händer.
Skitarslet Killen har kosing.
ledaren Vi är inte intresserade av kosing, skitstövel. Vi är bara intresserade av att leva våra egna liv. Men den här jeppen vill komma ifrån alltihop. Han vill slippa myndigheter och poliser som hänger honom i arslet.
Dracula Han är inget fall för oss. Skicka hon om till hippisarna.
ledaren Jag tror det också. De vet nog bättre på råd i sådana fall. Här är vi bara etablerat kriminella, men hippisarna vet hur man krånglar sig ut ur en oönskad identitet.
Arnold Det är just mitt dilemma. Jag har fastnat i ett rollspel som påtvingats mig av mitt öde och polisen och som jag inte fattar själv och inte kan orientera mig i, då polisen vill utnyttja mitt fall för sina syften. Jag kom inte hit för att utspionera er utan för att be om råd och hjälp mot polisen.
Dracula Skicka honom till hippisarna.
ledaren Ja, gosse, det är nog det bästa vi kan göra. Vi skickar dig till högre instans. Vi kan inget göra för dig, för vi är kriminella, men hippisarna står över sådant, de är filosofer, och polisen kan aldrig begripa sig på dem eller sätta dit dem, och de kan fiffla med vad som helst. Inget knep är för svårt för dom.
Arnold Kan ni ge mig deras adress?
ledaren Dracula tar kontakt med dom. Tar du hand om jeppen, Dracula, så han får träffa det rätta folket?
Dracula Jag ska nog fixa saken.

ledaren Lita på Dracula, kompis. Det är den rätta polarn att ha i ditt läge. Han har alltid blodad tand. Stanna bara kvällen ut med oss, så får du lära dig ett och annat om ett bättre sätt att leva.

Akt III scen 1.

Frodo Vi har ingen lösning på dina problem, kompis. Du måste lösa dem själv. Framlägg ditt fall, så att vi förstår det. Annars kan vi inte ens ge dig några råd.
Arnold Det är knappt att jag själv förstår det eller vad som har hänt mig, och fastän jag troligen är utan skuld har jag överväldigande skuldkänslor, som gör att jag aldrig mer kan leva i nuet.
Frodo Då är det allvarligt, ty nuet är det enda man kan leva i. Lever man i gårdagen är man förlorad, och lever man i framtiden finns man inte ännu. Du förlorade visst din hustru under traumatiska förhållanden.
Arnold Det värsta är att det som hände inte var nytt för mig. Som försäkringsagent hade jag en klient som led av havererat närminne, så att han från den ena minuten till den andra inte mindes vad han hade sagt eller gjort. Hans fru, som var diabetiker, ville få ut pengar på hans försäkring för detta, men vi gick på den linjen att han kunde ha bluffat. Tydligen gjorde han inte det, ty hans fru dog för att bevisa att han inte bluffade. Likväl framstod efter hennes död den idén att han kan ha bluffat bara för att bli av med henne. Det var i så fall en mästerligt genomförd bluff, och jag funderade då om jag själv skulle kunna göra samma sak. Jag visste att min fru gick på droger och att hon var belastad med kriminella kontakter. Hon talade aldrig om det för mig, men hennes kontakter kan ha anat att jag visste det. För att eliminera möjligheten att jag skulle kunna sätta fast dem genom henne kan de ha mördat henne och till och med försökt få det att se ut som om jag hade gjort det. Efteråt försökte de även mörda mig. Bland annat därför fick jag polisen på mig som en ständigt vakande blodhund som till varje pris ville få mig att leda polisen till dem. Därför vill jag bli av med polisen och myndigheterna helst för gott.
Frodo Många söker sig till oss av liknande skäl, och många lyckas komma undan samhället. Många av oss har varit lagsökta för ingenting och därför tagit avstånd från samhället. Vi struntar i hur mordet på din fru gick till. Vi vet att polisen haft dig som huvudmisstänkt fastän du blev frikänd från början. Vi vill gärna hjälpa dig slippa polisens hållhake, och vi kan hjälpa dig. Men du måste själv ta initiativet. Du måste helt och hållet glömma din gamla identitet och ditt gamla liv och till och med din döda hustru. För att kunna leva alls måste du helt avsluta ditt gamla liv och acceptera ett nytt liv i en ny värld som inte har något med ditt förflutna att göra. Du måste kapa alla band med det förflutna och helt ge dig hän åt det okända i framtiden. Det är enda lösningen på ditt problem.
Arnold Det är just det jag vill göra och behöver göra.
Frodo Gör det då.
Arnold Hur då? Du får det att låta så enkelt.
Frodo Gå under jorden till att börja med. Lämna ditt hem och lev någonstans utan telefon och massmedia. Byt utseende. Du var alltid den perfekta tjänstemannen, har vi förstått. Släng din garderob och skaffa fantastiska kläder. Spöka ut dig. Odla långt hår och sätt ringar i öronen. Bli motsatsen till vad du har varit, och du kanske kommer någonstans.

Arnold Var ska jag börja? Slänga strumpor och skor och börja gå naken i sandaler? Slänga alla slipsar och gå i fransiga jackor och polotröjor? Röka hasch och börja torska?
Frodo Du har ju förmögenhet och kan ta det lugnt. Gå inte till överdrift. Håll dig undan bara och visa dig inte offentligt igen förrän du är säker på att ingen längre kan känna igen dig.
Arnold Hjälper ni mig?
Frodo Självklart.
Arnold Tack. Då är ni mina nya vänner.

Scen 2. Polisstationen.

kommissarien Får jag be Karlsson om en fullständig rapport.
Karlsson Vi har förlorat honom. Så enkelt är det.
kommissarien Ni måste väl ändå veta hur det har gått till?
Karlsson Jag lyckades få honom att ta kontakt med det MC-gäng som levererade droger till hans fru. Han tog kontakt med dem men är sedan dess hopplöst försvunnen.
kommissarien Vad tror ni om saken?
Karlsson I sitt tillstånd av kroniskt chocktrauma är han ytterst labil och kan kanske inte ens klara sig själv. Han lider ju av kronisk närminnesförlust enligt hans sinnesundersökning och domslutet.
kommissarien Tror Karlsson på det?
Karlsson Jag tror ingenting. Jag har bara att rätta mig efter lagen.
kommissarien Enligt lagen hade ni att hålla efter klienten. Det har ni inte gjort. Han har smitit, eller hur? Säg nu vad ni tror. Eller ge mig åtminstone alternativa teorier.
Karlsson Herr kommissarie, från början förekom det misstankar om att han själv mördat sin fru och gjort det så skickligt på grundval av vad han lärt sig av klienter han haft som försäkringstjänsteman. Emellertid har de misstankarna kunnat skingras då det bevisligen förekom en annan man i lägenheten som troligen var den som åstadkom dråpet utan avsikt från början. Jag tror på vår klients fullständiga oskuld så som den etablerades i rätten. Det finns ingen anledning att tro något annat.
kommissarien Tror ni att ni någonsin kan få rätt på honom igen?
Karlsson Ärligt talat, nej.
kommissarien Då är det väl bara att avskriva fallet och åtminstone lägga det på hög.
Karlsson Ja, kommissarien.
kommissarien Bra, Karlsson. Utgå. *(Karlsson går.)*

Ännu ett olöst mysterium till den mest omfattande av alla våra filer, som bara växer hela tiden utan att någonsin upphöra att accelerera: de ouppklarade fallen. Nåväl, man slipper hela skiten när man blir pensionerad. *(arkiverar journalen)*

Akt IV scen 1. MC-gängets läger (som akt II scen 3.)

ledaren (inför hela den ruskiga församlingen med allsköns rötägg och horor)
Jag har en glad nyhet åt er alla i kväll: vi har fått fast en polis!
alla (jublar skränande barbariskt, som en gladiatorpublik)
ledaren För fram honom! Han ska få stå för underhållningen i kväll, för vi ska ge honom en laglig rättegång enligt sin egen lags praxis i detta fördärvade samhälle,

där alla myndigheter tar lagen i egna händer och gör vad de själva tycker. *(Karlsson förs fram, bakbunden och förnedrad.)*

Vi tog denne ciivilklädde polis när han försökte infiltrera en av våra kvartar med att själv våga vara spion! Vad var du ute efter egentligen, din misslyckade förrädare?

Karlsson Jag lydde bara mina order som först och främst är att sätta fast mördare.

ledaren Varför ger du dig då på oss? Tar du kanske för givet liksom hela samhället att vi alla måste vara mördare?

Karlsson (hederligt) Inget mord utan en mördare, och spåren ledde till er.

ledaren Vilka spår?

Karlsson Spåren efter mördaren av hustrun till en försäkringsagent som ni mycket väl känner till.

ledaren Gör vi? Vad hette han?

Karlsson Arnold Falkensvärd.

ledaren Aldrig hört talas om. Känner ni någon sådan?

skitarslet Han är bara här för att sätta dit oss. Häng honom i närmaste träd och begrav honom sedan levande!

Dracula Han har rätt att försvara sig.

ledaren Ja, du har rätt till en lika laglig rättegång som ditt samhälles rättvisa skulle ge någon av oss om vi åkte fast för minsta småsak. Vad har du att säga till ditt försvar?

Karlsson Att jag bara alltid gjort min plikt.

ledaren Det är dumhetens försvar för att fortsätta vara dum. Har du inget bättre att komma med?

Dracula Här har faktiskt anmält sig ett vittne.

ledaren Vem då?

Dracula Vår gamle vän Arnold.

(Leden öppnar sig och släpper fram Arnold, som nu är helt förändrad till en prakthippie med mycket långt hår, öronringar, fantastiska kläder, etc.)

Karlsson Jag tror inte mina ögon. Jag trodde aldrig jag skulle få se dig igen.

Arnold Känner vi varandra? Någon sade att du kände mig.

Karlsson Kommer du inte ihåg mordet på din egen hustru? Jag var polisen som skötte utredningen och hjälpte dig genom krisen.

Arnold Var du? Vilken kris? Vilken utredning? Vilken hustru?

Karlsson Du menar inte att du glömt allt det också?

Arnold Min vän, enda sättet för mig att kunna leva var att börja ett helt nytt liv och lämna allting bakom mig. Vad jag än må ha upplevt har jag förträngt det och känns icke längre vid det.

Karlsson Så du kommer inte ihåg mig?

Arnold Jag vill inte komma ihåg dig. Jag vill aldrig mer ha något med polisen eller lagen eller rättvisan att göra. Allt jag begär av samhället är att det skall lämna mig i fred.

Karlsson Så då kan du inte försvara mig mot dessa – huliganer?

Arnold Jo, det kan jag. Varför har ni fängslat honom, Tjurögat, Skitarslet, Dracula och alla ni andra? Vad ont har han gjort er? Han är bara en stackars hederlig polis som gör så gott han kan.

ledaren Det är riktigt att han inte gjort något, men han tar order av och representerar det system som alltid har förföljt oss och som aldrig haft något annat till övers för oss än hat och orättvisa bara för att vi valt ett friare liv än samhällstjänarna.

Arnold Ser ni inte att ni med att bruka våld på denne man och ta lagen i egna händer gör er skyldiga till precis just det samma onda som ni anklagar hela samhället för? Vill ni då bli lika taskiga som samhället?
ledaren Hade Robin Hood rätt att röva från de rika och ge åt de fattiga?
Arnold Ja, under den skurkarnas etablerade tid han levde i hade han rätt.
ledaren Då har även vi rätt att utkräva hämnd för alla orättvist förföljda och åtalade cyklister och pensionärer som cyklat mot rött ljus när gångtrafikanter gick mot rött ljus, som trakasserat och misshandlart operasångare och konstnärer för ingenting, som kriminaliserat oskyldiga haschrökare och förstört minderårigas liv för att de lockats av äldre till missbruk, som skönstaxerat, trakasserat och utplundrat ensamstående mödrar för att de levde under existensminimum och därför inte betalade någon skatt och kunde sköta vanvettiga blankettstrapatser, och så vidare. Polisens brottslista är oändlig, men poliser åker aldrig fast för vad de gör! De står över lagen! Därför har även vi rätt såsom offer för polisens godtycke att sätta oss över lagen och göra vad vi finner rätt och åtmisntone oskadliggöra *en* representant för det samhälle som bara gett oss fan hela livet, när vi på köpet tagit honom på bar gärning som spion i våra led och informatör och förrädare!
Arnold (till Karlsson) Jag beklagar, min vän. Jag är ingen advokat.
Karlsson Nej, jag ser vad du är. Du är ingenting utom utsmyckade drömmar som fåfängt försöker leva ett liv bortom verkligheten.
Arnold Och har du eller samhället någon rätt att förbjuda mig det?
Karlsson Nej, det har vi inte.
Arnold Så lämna mig då i fred.
Karlsson Jag varnar dig, Arnold. Med mig förlorar du den sista länken med verkligheten.
Arnold Nej, den förlorade jag redan i och med min hustrus död. *(går)*
ledaren Saken är klar! Vi har bara att verkställa domen! För bort fången, avrätta honom och utplåna alla spåren efter hans lik!

(Alla jublar barbariskt.
Arnold vänder sig inte ens om utan bara lämnar hela scenen med högburet huvud.
Karlsson förs bort under hån och speglosor och försvinner.)

Manali, 3.8.2005